

Минзухарчето е ранно пролѣтно цвѣте. Съ златисто-жълтитѣ си цвѣтчета, като „пламнали свѣщички“, надниква изъ нашитѣ баири и джбрави и рано преди другитѣ треви, като кокичето, донася ни радостъ и красоти. Въ цвѣтчето му, между шестѣхъ жълти вѣнечни листчета, се кроятъ три тичинки (а въ кокичето шестъ), пълни съ прашецъ. Листата израстватъ малко следъ цвѣтчето. Тѣ сж 3—5, нежни, тънки като иглички. Въ земята се образува подземно стебло, което е плътно, не е отъ листчета, както луковичката на кокичето, за това го казватъ **грудка**. Отъ нѣколкото вида минзухари, бележитъ е **шафрана**. Той има сплесната подземна грудка. Надъ плодника се развива близалце, което е тридѣлно. Тѣзи близалца на шафрана сж оранжево жълти, доста сж дълги и отъ тѣхъ добиватъ **боята шафранъ**. Шафрановата боя е безвредна. Съ нея боядисватъ ястия, подправятъ масло, за да добие жълтия цвѣтъ на кравето масло и пр.

Лалета.